

sen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat E. H. Pijnacker Hordijk ja G. W. H. Corstens.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- 1) kumoaa komission asiassa COMP/M.2881 - BAM NMB/HBG asetuksen N:o 4064/8 9 artiklan 3 kohdan nojalla 3.9.2002 tekemän päätöksen ja
- 2) velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja on ilmoittanut komissiolle siitä, että se aikoo hankkia Hollandsche Beton Groep N. V:n. Molemmat yritykset toimivat rakennusalalla ja siihen liittyvillä markkinoilla.

Riidanalaisella päätöksellä komissio on Alankomaiden talousministeriön vaatimuksesta siirtänyt asian Alankomaiden kilpailuviranomaisten käsiteltäväksi siltä osin kuin kyse on rakennusalasta ja alueellisista asfalttimarkkinoista. Komissio hyväksyy kantajan ja Hollandsche Beton Groepin muiden toimintojen osalta suunnitellun keskittymän samana päivänä asetuksen N:o 4064/1989⁽¹⁾ 6 artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla tekemällään päätöksellä.

Kannekirjelmänsä tueksi kantaja vetoaa ensinnäkin siihen, että komissio on päätöksessään, jossa se siirsi asian kansallisten viranomaisten käsiteltäväksi, selvästi arvioinut tosiseikkoja virheellisesti. Kantajan mukaan komissio on menettänyt virheellisesti katsoessaan, että kantajalla ja Hollandsche Beton Groepilla on yhdessä yli 25 prosentin osuus relevanteista suururakoiden markkinoista.

Kantaja esittää lisäksi, että riidanalainen päätös on ristiriidassa asetuksen N:o 4064/89 9 artiklan 3 kohdan kanssa. Kantajan mukaan komissio on arvioinut virheellisesti sitä, mitä vaikutuksia keskittymällä on yhtäältä asunto- ja utiliteettirakentamiselle ja toisaalta maa-, vesi- ja tierakentamiselle. Kantajan ja Hollandsche Beton Groepin suururakoiden markkinaosuudet näillä aloilla ovat nimittäin paljon pienemmät kuin komissio katsoo niiden olevan. Tällaisia urakoita annetaan eri yrityksille, jotka tekevät yhteistyötä tietyssä urakassa. Kantajan mukaan komissio on menettänyt virheellisesti, koska se on laskenut näiden yritysryhmittymien, joihin kantaja tai Hollandsche Beton Groep ovat osallistuneet, markkinaosuudet täysimääräisesti kantajan ja Hollandsche Beton Groepin markkinaosuudeksi ilman, että se olisi ottanut huomioon muita yhteistyöhön osallistuvia yrityksiä.

Kantaja vetoaa vielä asetuksen N:o 4064/1989 9 artiklan 3 kohdan rikkomiseen siltä osin kuin kyse on asfalttimarkkinoista. Kantajan mukaan komissio ei ole yksilöinyt niitä alueellisia erityismarkkinoita, joilla keskittymällä olisi negatiivisia seurauksia kilpailun kannalta.

Kantaja vetoaa lisäksi kuulemisperiaatteen ja perusteluvollisuutta koskevan periaatteen loukkaamiseen. Komissio on perustanut päätelmänsä, jotka koskevat keskittymän seurauksia yhtäältä asunto- ja utiliteettirakentamiselle ja toisaalta maa-, vesi- ja tierakentamiselle, otantatutkimuksen tuloksiin. Kantaja esittää, että se ei ole koskaan voinut tutustua näihin tietoihin ja että se ei myöskään ole voinut reagoida niihin.

Lopuksi kantaja vetoaa perusteluvollisuuden rikkomiseen asfalttituotteiden markkinoiden osalta.

⁽¹⁾ Yrityskeskittymien valvonnasta 21 päivänä joulukuuta 1989 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 4064/89 (EYVL L 395, s.1; asetuksen koko teksti on julkaistu uudelleen EYVL 1990 L 257, s. 13).

Lidl Stiftung & Co. KG:n 27.9.2002 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne

(Asia T-296/02)

(2002/C 289/66)

Oikeudenkäyntikieli määritetään työjärjestyksen 131 artiklan 2 kohdan mukaisesti Kieli, jolla kanne on laadittu: saksa

Lidl Stiftung & Co. KG, Neckarsulm (Saksa), on nostanut 27.9.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Peter Gross.

Muuna osapuolena valituslautakunnassa oli Rewe-Zentral AG, Köln (Saksa).

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) kolmannen valituslautakunnan 17.7.2002 valitusasiassa R 0036/2002-3 tekemän päätöksen yhteisön tavaramerkin "Lindenhof" rekisteröinnistä hakemusnumerolla 629741, ja
- velvoittaa vastaajan korvaamaan kantajalle oikeudenkäyntikulut.

ACEA S.p.A:n 30.9.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-297/02)

(2002/C 289/67)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Kanneperusteet ja oikeudellinen arviointi

Tavaramerkin hakija:	REWE-Zentral AG
Kyseessä oleva tavaramerkki:	Sanamerkki "Lindenhof" mm. luokkaan 32 kuuluville tavaroille (kivennäisvedet ja hiilihappopitoiset vedet sekä muut alkoholittomat juomat; hedelmäjuomat ja hedelmämeheet), hakemus nro 629741
Väitemenettelyssä vedotun tavaramerkin tai merkin haltija:	Kantaja
Vedottu merkki:	Saksalainen kuvamerkki "LINDERHOF" luokkaan 33 kuuluville tavaroille (kuohuviini)
Väiteosaston päätös:	Väitteen hylkääminen osittain
Valituslautakunnan päätös:	Kantajan valituksen hylkääminen
Kanneperusteet:	<ul style="list-style-type: none"> – Asetuksen N:o 40/94 (1) 8 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu sekaantumisvaara – Merkit ovat hyvin samantapaisia – Hakijan tavarat eivät ole väärittävän etäällä kantajan tavaroista

ACEA S.p.A on nostanut 30.9.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Andrea Giardina, Luca G. Radicati di Brozolo ja Vincenzo Puca.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa 5.6.2002 tehdyn komission päätöksen (valtioneuvoston päätös nro C-27/99) siltä osin kuin siinä todetaan lainvastaiseksi ja yhteismarkkinoille soveltumattomaksi lain nro 549/1995 3 §:n 70 momentissa tarkoitetuille julkisille palveluille tarjoaville osakeyhtiöille myönnetty kolmivuotinen vapautus yhtiötuloverosta sekä asetuksen nro 488/1986 9a §:ssä tarkoitettujen alipakorkoisten lainojen ja velvoitteen Italia perimään tuet takaisin ne saaneilta yrityksiltä, kuten kantajana olevalta yritykseltä (pätöksen 2 ja 3 artikla).
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa T-292/02, Confederazione nazionale dei servizi v. komissio.

Kantaja painottaa erityisesti sitä, etteivät kyseessä olevat toimet voi olla valtioneuvoston tukea, koska käyttöön otetun järjestelmän edunsaajat eivät harjoita toimintaansa kilpailen. Vaikka riitautetut toimet katsottaisiinkin valtioneuvoston tukeksi eikä niitä ei luokiteltaisi olemassa oleviksi tuiksi, niitä olisi pidettävä EY 87 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettuina yhteismarkkinoille soveltuvina tukina.

(1) Yhteisön tavaramerkistä 20 päivänä joulukuuta 1993 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 40/94 (EYVL 11, s. 1).